

Unemployment Insurance Experiments Lessons from the US

By Bruce D. Meyer (1995)

Northwestern University

מבוא:

הנושא הנידון במאמר הינו תשלום דמי אבטלה. על פי המאמר, עד לרגע פרסומו, נעשו בארה"ב ניסיונות לייסוד רפורמות שמטרתן שיפור סיכויי החזרה של מקבלי קצבאות האבטלה לשוק העבודה ולהפחית את הוצאות המדינות במסגרת תשלום דמי האבטלה.

לצורך הגדלת הידע בנושא, נעשו מחקרים רבים במסגרת ניסויים אשר ניסו להעריך יעילותן של רפורמות שונות בנושא, אך תוצאות מחקרים אלו מעולם לא פורשו או הושו. הניסויים הללו בחנו שתי דרכי התמודדות עם הנושא – תשלום בונוסים ותוכניות למציאת עבודה.

מוטיבציה לעריכת הניסויים

המוטיבציה לעריכת המחקרים הללו בשנים הקודמות לפרסום המחקר הייתה הדאגה מהעלייה בשיעורי האבטלה, אשר נבעה בעיקר בהארכת תקופת האבטלה של אנשים מובטלים – כלומר, אנשים אשר איבדו את עבודתם בשל פיטורים או עזיבה בעל כורחם, נקלעו לתקופות אבטלה ארוכות יותר מבעבר. תופעה זו נצפתה במיוחד בין השנים 1975-1985. זאת, ככל הנראה בשל שינויים מבניים בשוק העבודה, אשר הובילו לכך שעובדים עם ותק בני שלוש שנים ויותר איבדו את עבודתם בשנים 1981-1985. **על המדינות היה למצוא פתרון לפרנסת האנשים האלו.** פרנסת המובטלים החדשים דרשה עלויות גבוהות במיוחד עבור המדינות השונות, שהיו צריכות ללוות כספים בכדי לשלם את דמי האבטלה למובטלים. על כן, מטרת הניסויים המדוברים לעיל הייתה בראש ובראשונה למצוא את הדרך להפחתת תשלומי דמי האבטלה.

הניסויים אשר בחנו את תשלומי הבונוס הצביעו על כך כי הם מעודדים את המובטלים לחזור לשוק העבודה, אך לא ניתן להסביר מהו האפקט של הדבר על גודל אוכלוסיית המובטלים.

הניסויים שעסקו בחיפוש עבודה הצביעו על שתי בעיות מרכזיות בנוגע להעסקת מובטלים – ראשית, ניכר כי המובטלים מתקשים לחפש עבודה באופן אקטיבי, מה שמוביל לתשלומי יתר בשל הארכת תקופת האבטלה. שנית, המחקרים הצביעו על קונפליקט בין האינטרס של המפקחים על דמי האבטלה לשירותי התעסוקה – ניכר כי האחרונים הינם סלקטיביים יותר בהשמת אנשים, מה שמקשה על צמצום מספר המובטלים ומגדיל את בעיית תשלומי היתר. על כן, ניכר כי רפורמות הקשורות בתוכניות לחיפוש עבודה הינן בעלות פוטנציאל.

המחקר הנוכחי מתאר מה ניתן ללמוד על שוק העבודה ומדיניות דמי האבטלה מתוך ניסויים אחרונים אשר נערכו בנושא דמי האבטלה. זאת, על ידי בחינת תוצאות הניסויים השונים שנעשו – האם הניסויים השיגו את מטרתם להפחתת מספר ימי תשלומי דמי האבטלה, תוך התחשבות בשיקולי עלות-תועלת של הרפורמות השונות שנבדקו.

סקירת ספרות

המחקר הנוכחי מתבסס על מטא אנליזה, אשר אליה הוכנסו מספר ניסויים אשר בחנו רפורמות הקשורות בדמי אבטלה, במטרה להפחית את התשלומים עליהם. חלק מהניסויים מתמקדים כאמור במתן בונוס לחוזרים לשוק העבודה וחלקם מתמקדים בתוכניות למציאות עבודה.

ניסויי הבונוס

מדובר בקבוצה בת ארבעה ניסויים אשר בחנה רפורמה במסגרתה ניתן בונוס למובטלים זכאי דמי אבטלה, אשר מצליחים למצוא עבודה בזמן קצר ולשמור עליה לזמן ארוך.

מטרת כל המחקרים הייתה לבחון האם הצעת בונוס למובטלים הזכאים לדמי אבטלה עבור חזרה מהירה לשוק העבודה והישארות בו יכולה לצמצם את הוצאות המדינה על דמי אבטלה.

הניסוי של אלינוי

המחקר התרחש בין יולי 1984 לנובמבר 1984. בניסוי זה השתתפו מובטלים בגילאי 20-55 – 8149 מתוכם חולקו לשתי קבוצות מחקר 39521 מתוכם נכנסו לקבוצת ביקורת אשר בה לא נעשתה התערבות כלל. החלוקה נעשתה באופן אקראי. עבור כל משתתף בקבוצות המחקר הוצע סכום שווה של \$500 (בזמנו: סכום הגדול פי 4 מדמי אבטלה שבועיים ממוצעים) באם יחזור לשוק העבודה תוך 11 שבועות ויחזיק בעבודתו ארבעה חודשים.

הניסוי של ניו-ג'רסי

המחקר התרחש בין יולי 1986 ליוני 1987. בניסוי זה השתתפו מובטלים מעל גיל 25, שאינם חברים באיגוד עובדים. באמצעות חלוקה אקראית, חולקו 8675 מובטלים בעלי זכאות לדמי אבטלה לקבוצות מחקר 23851 לקבוצת ביקורת. כל מובטל אשר חזר לעבודה לאחר עשרה שבועות ונשאר בעבודתו למשך 4 שבועות קיבל 60% מהבונוס ואת היתר לאחר 12 שבועות. סכום הבונוס עמד על חצי מזכאות דמי האבטלה שנותרה, כשבכל שבוע נוכו 10%.

הניסוי של פנסילבניה

המחקר התרחש בין יולי 1988 לאוקטובר 1989. בניסוי זה השתתפו מובטלים הזכאים לדמי אבטלה, כאשר 10694 הוקצו באופן אקראי ל-6 קבוצות מחקר 33921 לקבוצת ביקורת. כל מובטל אשר חזר לעבודה לבונוס היו שתי רמות – רמה ראשונה פי 3 מגובה הזכאות השבועית עבור מובטלים שחזרו לשוק העבודה לאחר 12 שבועות ורמה שנייה פי 6 מגובה הזכאות השבועית למובטלים שחזרו לשוק העבודה לאחר 6 שבועות. זאת, בתנאי שהחזיק בעבודתו החדשה לאורך 16 שבועות.

הניסוי של ושינגטון

המחקר התרחש בין פברואר 1988 לנובמבר 1988. במחקר השתתפו מובטלים הזכאים לדמי אבטלה, כאשר 12452 הוקצו באופן אקראי ל-6 קבוצות מחקר ו-3082 הוקצו לקבוצת ביקורת. הוצע בונוס בשלוש רמות: רמה ראשונה פי 2 מהסכום השבועי, רמה שנייה פי 3 מהסכום השבועי ורמה שלוש פי 6 מהסכום